

Narodna in univerzitetna knjižnica v Ljubljani

OBVESTILA

republiške matične službe

1983

Št. 1

VSEBINA:

str.

- Načrt dela matične organizacijske
in inštruktorske službe Narodne in
univerzitetne knjižnice v Ljubljani
za leto 1983 1
- Načrt dela matične službe Centralne
tehniške knjižnice Univerze Edvarda
Kardelja v Ljubljani za leto 1983 4
- Načrt dela Pionirske knjižnice, enota
Knjižnice Otona Župančiča na področju
matične dejavnosti za leto 1983 6
- Načrt dela Pionirske knjižnice, enota
Mariborske knjižnice na področju matične
dejavnosti v letu 1983 8
- Miša Sepe: Posveti splošnoizobraževalnih
knjižnic 9
- Ančka Korže-Strajnar: Postopek o
kontinuiranem inventurnem popisu,
kontroli in načrtovanem odpisu knjiž=
- ničnega gradiva v knjižnicah
(delovni osnutek) 27
- Miša Sepe: Izšla je slovenska bibliote=
- karska bibliografija 32

DELOVNI PROGRAM

REPUBLIŠKE MATIČNE SLUŽBE IN MATIČNIH SLUŽB CENTRALNE
TEHNIŠKE KNJIŽNICE V LJUBLJANI, PIONIRSKÉ KNJIŽNICE V
LJUBLJANI IN PIONIRSKÉ KNJIŽNICE MARIBORSKE KNJIŽNICE
V MARIBORU

N a č r t d e l a

matične organizacijske in inštruktorske službe
Narodne in univerzitetne knjižnice v Ljubljani
za leto 1983

Republiška matična služba bo v letu 1983 skrbela za strokovno rast knjižnic in za uvajanje sodobnega koncepta razvoja knjižnic v Sloveniji, pri čemer bo neposredno in načrtno usmerjala splošnoizobraževalne knjižnice in knjižnice visokošolskih in znanstvenih delovnih organizacij, za šolske knjižnice bo skrbela v sodelovanju z obema vzorčnima knjižnicama in s Pedagoško akademijo v Ljubljani, za tehniške specialne knjižnice v sodelovanju s CTK, za ostale specialne knjižnice pa v okviru možnosti in v sodelovanju z občinskimi matičnimi knjižnicami.

Za leto 1983 načrtujemo naslednje naloge:

I. Organizacijsko delo

1. Inštruktorska pomoč splošnoizobraževalnim knjižnicam

Knjižnicam bo posredovala strokovne nasvete, mnenja in informacije v pisni obliki in po telefonu, poleg tega pa načrtuje še:

- a) 10 obiskov v SIK - individualno svetovanje o organizacijskih in strokovnih vprašanjih knjižnic,
- b) 60-80 obiskov iz SIK - različna problematika knjižnic
- c) 100 ur inštruktorske pomoči pri preurejanju knjižničnega gradiva
- d) svetovanje pri adaptacijah, novogradnjah in notranji opremljenosti knjižnic.

Posebna skrb bo namenjena knjižnicam na manj razvitih območjih in knjižnicam v zamejstvu.

2. Inštruktorska pomoč knjižnicam visokošolskih in znanstvenih DO

Knjižnicam bo posredovala strokovne nasvete, mnenja in informacije v pisni obliki in po telefonu (20 obsežnejših informacij), poleg tega pa načrtuje še:

- a) 20 obiskov v knjižnicah - individualno svetovanje o organizacijskih in strokovnih vprašanjih knjižnic,
- b) 20 obiskov iz teh knjižnic - različna problematika knjižnic.

3. Ostali obiski v zvezi z organizacijo knjižnic

- a) 10 obiskov na raznih forumih in v organizacijah v zvezi s problematiko knjižnic,
- b) 30 obiskov v matični službi v zvezi s problematiko knjižnic - obiski knjižničarjev iz drugih republik in iz drugih držav, obiski delavcev, ki niso knjižničarji (PA, arhitekti, statistiki, založniki itd.)

4. Organizacija posvetov in sestankov

- a) 3 seje kolegija republiške matične službe
- b) 4 seje komisije za univerzne knjižnice
- c) 1 posvet z univerznimi knjižničarji o aktualni temi
- d) 1 posvet s SIK II. skupine o vprašanih domoznanske zbirke, matične in informacijske dejavnosti
- e) 1 posvet s SIK po regijah (statuti, kontinuirani popis gradiva)
- f) 1 posvet s SIK (2 skupini: samostojne in nesamostojne - statuti, vprašanja organiziranosti idr.)
- g) več manjših sestankov (CKST, predavatelji, matične knjižnice) po potrebi,

5. Izobraževanje

Tudi v letu 1983 bo republiška matična služba skrbela za strokovno izobraževanje knjižničnih delavcev s tem, da bo organizirala seminarje, tečaje in strokovne izpite.

V letu 1983 so predvideni:

- a) 2 termina strokovnih izpitov - od 10. do 15. maja in v novembru.
- b) Tečaj za pripravo na strokovne izpite. Od 28. marca do 8. aprila.

- c) Letni knjižničarski tečaj. Od 5. septembra do 30. septembra.
- d) Seminar o uvajanju uporabnikov v univerzne knjižnice (jeseni).
- e) Seminar AOP - jeseni.

6. Statistika

Republiška matična služba bo v letu 1983 zbrala statistične podatke o delu SIK in knjižnic visokošolskih in znanstvenih ustanov. Podatki bodo zbrani do sredine marca, obdelani pa do julija 1983. Zbrani podatki bodo analizirani in pripravljeni za objavo v Obvestilih in Knjižnici.

II. Strokovno delo

1. Publikacije

- a) Obvestila republiške matične službe - 4 številke.
- b) Gradivo za letni knjižničarski tečaj - Gradivo bomo dopolnili in poenotili v posebni številki Obvestil.
- c) Gradnja in oprema SIK III.skupine, bo letos natisnjeno.

2. Strokovno delo inštruktorjev

- a) Pripravili bomo analizo domoznanskih in informacijskih zbirk SIK II.skupine.
- b) Sodelovali bomo z SIK in z univerznimi knjižnicami pri uskladitvi statutow in pri drugih vprašanjih v zvezi z določili Zakona o knjižničarstvu.
- c) Pripravili bomo standarde za SIK (Ančka Korže -Strajnar v okviru raziskovalne naloge).
- d) Pripravili bomo podrobno analizo dela univerznih knjižnic.
- e) Spremljali bomo bibliotekarsko dejavnost in skrbeli za strokovno pravilnost sprejetih stališč.
- f) Delavci MS bodo predavali na tečajih, pisali članke in referate, strokovna mnenja in ekspertize glede na potrebe v stroki.

3. Dokumentacija člankov o knjižničarstvu

Pregledanih bo približno 1500 številčk časnikov, iz katerih bo izrezanih in urejenih približno 500 člankov.

III. Sodelovanje

Delavci republiške matične službe bodo v letu 1983 sodelovali s strokovnimi delavci drugih oddelkov NUK, aktivno se bodo vključevali v strokovne komisije DBS in ZDBJ, sodelovali bodo v DBL, še bolj bodo okrepili sodelovanje s somatičnimi knjižnicami, kot doslej bodo sodelovali s KSS, ZSS, SZDL, CKZKS, ZKO, s komisijo za informatiko in dokumentacijo Univerze v Ljubljani, s Centrom za razvoj univerze, z Univerzitetno knjižnico Maribor in z nacionalnimi in univerzitetnimi knjižnicami v drugih republikah oziroma pokrajinah.

N a č r t d e l a

matične službe Centralne tehniške knjižnice
Univerze Edvarda Kardelja v Ljubljani za
leto 1983

Matična služba Centralne tehniške knjižnice Univerze Edvarda Kardelja v Ljubljani (v nadaljnjem besedilu: CTK) bo opravljala naloge matične dejavnosti za tehniške visokošolske in specialne knjižnice (v nadaljnjem besedilu: tehniške knjižnice) v skladu z načrtom dela republiške matične službe pri Narodni in univerzitetni knjižnici v Ljubljani (v nadaljnjem besedilu: NUK). Skrbela bo za sodoben razvoj tehniških knjižnic v Sloveniji, nudila knjižnicam strokovno pomoč in skrbela za izobraževanje knjižničarskih delavcev in dokumentalistov tehniških knjižnic. Razvijala bo teorijo poslovanja tehniških knjižnic, t.j. bibliotечne dejavnosti in INDOK dejavnosti ter vzgoje uporabnikov znanstvenih informacij. Matična služba bo razvijala sodelovanje tehniških knjižnic v knjižničnih povezovalnih procesih in s tem pospeševala njihovo vključevanje v knjižnično informacijski sistem Slovenije. Glede na to, da opravlja CTK naloge nosilca Specializiranega informacijskega centra za graditeljstvo, bo povezovala specialne knjižnice in INDOK službe na področju graditeljstva tudi v znanstveno informacijski sistem. Povezovala pa bo tudi tehniške knjižnice pri uresničevanju nalog, ki bodo načrtovane zaradi izvajanja zakona o družbenem sistemu in informiranju. Naloge matične dejavnosti bodo opravljale vse strokovne službe CTK.

V letu 1983 so načrtovane naslednje naloge:

- I. Strokovni nasveti mnenja in informacije s področja bibliotekarstva in znanstvenih informacij bodo posredovana tehniškim knjižnicam in INDOK službam pri visokošolskih delovnih organizacijah, znanstveno raziskovalnih organizacijah ter pri gospodarskih organizacijah med obiski, pismeno in po telefonu.

Načrtujemo:

- a) 60 obiskov knjižničarjev in dokumentalistov v CTK;
- b) izdelavo petih strokovnih mnenj in enega strokovnega predloga za organizacijo in poslovanje specialne knjižnice z INDOK službo;
- c) 175 krajših strokovnih nasvetov in informacij po telefonu ali med obiski v CTK;
- d) organizacijo večdnevne strokovne prakse v CTK za štiri knjižničarje;
- e) tri inštruktorske obiske v Ljubljani in en obisk izven Ljubljane.

II. Izobraževanje

Organizirani bosta dve strokovni predavanji s področja specialnega bibliotekarstva in informatike (dokumentacije za 140 knjižničarjev in dokumentalistov na pomladanskem in jesenskem sestanku knjižničarjev in dokumentalistov.

Organizirana bosta dva enodnevna tečaja o poslovanju specialnih knjižnic (bibliotečna in INDOK dejavnost). Bibliotekarji in dokumentalisti bodo z referati sodelovali predvidoma na štirih strokovnih posvetovanjih.

III. Vodenje razvida o tehniških knjižnicah in INDOK službah

Kartoteke z evidencami o tehniških knjižnicah in INDOK službah bodo dopolnjeване z novimi podatki in s spremembami. V skladu z določili zakona o knjižničarstvu in po dogovoru z NUK, bo knjižnica predvidoma izvedla za leto 1983 anketo o poslovanju tehniških specialnih knjižnic.

IV. Izdaja strokovnih publikacij

CTK bo spremljala spremembe UDK na področju tehničnih in prirodoslovnih znanosti in jih posredovala občasno vsem naročnikom 2. skrajšane izdaje. Izvedena bodo pripravljalna dela za izdajo Abecednega registra k 2. skrajšani izdaji UDK. Potekala bodo pripravljalna dela za izdajo prevoda učbenika s področja informatike dokumentacije, ker je prevod učbenika A.I.Mihajlov in R.S.Giljarevskij: Uvodni tečaj iz informatike dokumentacije, ki ga je CTK izdala leta 1975, razprodan.

Knjižnica si bo še vnaprej prizadevala, da izda delo Centralni katalog serijskih publikacij v knjižnicah Slovenije: Ljubljana: Centralna tehniška knjižnica Univerze Edvarda Kardelja v Ljubljani. - D.2: dodatek 1975-1979. Knjižnica namerava nadaljevati z ažuriranjem podatkov.

V. Sodelovanje

Matična služba bo sodelovala s strokovnimi službami CTK, z republiško matično službo pri NUK ter s komisijo za univerzne knjižnice pri NUK. Delavci CTK bodo sodelovali v Komisiji za informatiko, knjižničarstvo in dokumentacijo Univerze Edvarda Kardelja v Ljubljani ter se vključevali v strokovne komisije pri DBS in ZDBJ in sodelovali v upravnih odborih DBS, Društva dokumentalistov in informatorjev Slovenije ter Društva za pospeševanje standardizacije Slovenije.

N a č r t d e l a

Pionirske knjižnice, enote Knjižnice Otona Župančiča na področju matične dejavnosti za leto 1983

Pionirska knjižnica bo v letu 1983 opravljala strokovno in organizacijsko delo na področju matične službe za javne pionirske in šolske knjižnice v skladu z dogovorom z republiško matično službo pri Narodni in univerzitetni knjižnici.

Nčrt dela obsega:

1. Posameznikom in ustanovam bomo posredovali strokovne nasvete, inštruktažo, hospitacije in mentorstvo

s področja mladinske književnosti in mladinskega knjižničarstva v skladu z izraženimi potrebami.

2. Organizirali bomo mesečne strokovne sestanke za knjižničarje osnovnih šol in javnih pionirskih knjižnic, v aprilu pa bomo organizirali strokovni pogovor o vlogi poljudnoznanstvene knjige v otrokovem življenju.
3. Proučili bomo slovensko knjižno produkcijo za mladino v zadnjih dveh letih in objavili rezultate.
4. Izdelali bomo priporočilni seznam mladinskih knjig za leti 1981 in 1982 za revijo "Otrok in knjiga".
5. Občinskim matičnim knjižnicam bomo posredovali: seznam poljudnoznanstvenih knjig za otroke, ki so izšle od leta 1945 do danes, seznam najboljših knjig za mladino, ki so izšle v letu 1982 in primere knjižnih ugank za individualno in skupinsko delo.
6. Omogočili bomo prakso študentom Pedagoške akademije in dijakom knjižničarske smeri srednjega usmerjenega izobraževanja.
7. Sodelovali bomo pri organizaciji in vsebinski usmeritvi bralnih značk.
8. Sodelovali bomo pri centralni katalogizaciji slovenskega tiska z določanjem starostnih stopenj za mladinsko leporelo in pri izboru knjig za šolski set.
9. Sodelovali bomo v uredniških odborih časopisov: "Otrok in knjiga", "Kurirček" in "Knjiga", v sosvetu za izdajo kaset, v založniškem svetu Mladinske knjige in v komisijah DBS.
10. Dopolnjevali bomo dokumentacijo in bibliografijo člankov s področja mladinske književnosti in mladinskega knjižničarstva ter dopolnjevali arhiv slovenskega mladinskega tiska.
11. Razvijali bomo nove oblike knjižne in knjižnične vzgoje, pripravili gradivo o teh oblikah ter o statistiki za šolske knjižnice.

N a č r t d e l a

Pionirske knjižnice, enote Mariborske knjižnice
na področju matične dejavnosti v letu 1983

1. Dajali bomo strokovno pomoč aktivom šolskih knjižničarjev, vsebinsko bomo pripravili 2 sestanka aktiva šolskih knjižničarjev na osnovnih šolah in 3 sestanke aktiva šolskih knjižničarjev na srednjih šolah.
2. Za občini Ptuj in Ormož bomo pripravili ustanovitveni sestanek aktiva knjižničarjev na osnovnih šolah.
3. Obiskali bomo Ljudsko in študijsko knjižnico Ptuj - dogovor o stanju šolskih knjižnic na njihovem območju, priprava za ustanovitev aktiva: 1 obisk.
4. Obiskali bomo Matično knjižnico Lenart - pogovor o stanju šolskega knjižničarstva na njihovem območju: 1 obisk.
5. Sodelovali bomo z Matično knjižnico občine Slovenska Bistrica in dajali pismene in ustne informacije: 1 obisk, 5 informacij.
6. Strokovno svetovanje in mentorstvo: 6 knjižnic na osnovni in srednji šoli.
7. Obiskali bomo z namenom, da damo navodila za delo in si ogledamo knjižni fond ter uredimo relacije med knjižnicami: 3 VVZ, 3 OŠ in 3 srednje šole.
8. Organizirali bomo seminar za knjižničarje na osnovnih šolah - enodnevni, jeseni.
9. Pripravili bomo 3 predavanja za knjižničarje na osnovnih šolah in za študente PA (redna oblika povezovanja s knjižničarskim krožkom na PA).
10. Pripravili bomo besedilo ankete in skupaj z Zavodom za šolstvo anketirali šole v zvezi z delom šolske knjižnice. Na osnovi gradiva iz preteklih let in te ankete bomo pripravili analizo stanja šolskih knjižnic na področju mesta Maribor.
11. Prek Zavoda za šolstvo, OE Maribor bomo pripravili pisno mnenje glede statusa knjižničarjev na šolah za vodstva šol.
12. Sodelovali bomo v republiški komisiji za mladinske knjižnice.
13. Posredovali bomo gradivo, ki ga dobivamo od Pionirske knjižnice Ljubljana, VVZ, osnovnim in srednjim šolam.

POSVETI SPLOŠNOIZOBRAŽEVALNIH KNJIŽNIC

Miša Sepe

Konec leta 1982 in spomladi 1983 so se vodje SIK sestali na osmih posvetih. Decembra 1982 in januarja 1983 so na 6 področnih posvetih obravnavali uresničevanje novega zakona o knjižničarstvu, zlasti probleme ustanoviteljstva, matične dejavnosti in spremembe, ki jih bo potrebno vnesti v samoupravne akte.

V maju so se vodje SIK sestali v dveh skupinah, posebej samostojne in posebej nesamostojne knjižnice, obravnavali so probleme, ki so se pokazali pri dopolnjevanju statotov in drugih samoupravnih aktov, razen tega pa so obravnavali tudi postopek kontinuiranega inventarnega popisa, kontrole in načrtovanega odpisa knjižničnega gradiva.

Ker je tekla na posvetih živahna razprava o mnogih perečih problemih, s katerimi se SIK srečujejo menimo, da ne bo odveč, če objavimo vse zapise s teh posvetov, saj bodo knjižnične delavce nedvomno zanimali problemi, ki so bili obravnavani v posameznih področnih skupinah.

Razveseljivo je, da je bila udeležba na posvetih zelo dobra, saj se je prvega kroga posvetov udeležilo 56, drugega pa 57 predstavnikov SIK, še bolj pa je pomembno, da so se skoraj vsi udeleženci aktivno vključili v razpravo. Vse to priča, da so takšni posveti potrebni in da se je oblika področnih posvetov potrdila kot dobra, saj utrjuje povezavo med SIK, ki jo v današnjih težkih časih ne moremo več pogrešati.

Posvetov so se udeležili delavci matične službe NUK prav tako pa tudi ravnatelj Tomo Martelanc in pomočnica ravnatelja Martina Šircelj. Na vseh posvetih so delavci NUK poudarili velike možnosti, ki jih modernemu razvoju slovenskega knjižničarstva odpira novi zakon in opozorili na stare in nove naloge SIK, ki jih bo potrebno od zdaj naprej dosledno izvajati, če hočemo, da bo novi zakon res zaživel in da bodo možnosti, ki jih knjižničarski dejavnosti ponuja tudi uresničene. Če hočemo, da postane knjižničarstvo koristen in nepogrešljiv dejavnik naše socialistične družbe moramo bolj kot doslej poskrbeti za izvajanje nalog, kot so: ugotavljanje potreb po knjižničnem gradivu, skrb za dostopnost knjižničnega gradiva, povezovanje med SIK in s knjižnicami drugih zvrsti, kot tudi s specializiranimi informacijskimi centri, pri organizi-

ranju pretoka informacij ter navajanje občanov na uporabo knjižničnega gradiva in informacij. Knjižničarji se za vedamo, da v tekočem srednjeročnem obdobju ne moremo pričakovati pomembnejšega povečanja finančnih sredstev, zato je treba v tem obdobju vso skrb posvetiti večji strokovnosti in boljši organiziranosti. Na posvetih je bila beseda tudi o nalogah matičnih knjižnic, ki so jih le te do sedaj le redko kje v celoti izvajale. Ker predvideva zakon, da bodo matične knjižnice na novo imenovane v juliju 1984, je treba to leto izkoristiti za skrbno preverjanje lastnih moči in se natančno dogovoriti, katere naloge bodo lahko opravile posamezne občinske knjižnice, katere pa bodo zaupale večjim in bolje organiziranim knjižnicam na območju. Na posvetih je bilo posebej poudarjeno, da zapiranje v občinske meje, zlasti kar se tiče matične dejavnosti, ne bo več mogoče, v kar bo treba prepričati tudi občinske kulturne skupnosti.

V drugem krogu posvetovanj so se udeleženci pogovarjali tudi o inventarnem popisu knjižničnega gradiva. Gradivo za razpravo je pripravila Ančka Korže-Strajnar. Že na obeh posvetih so udeleženci prispevali nekaj pripomb, za ostale so se dogovorili, da jih bodo posredovali republiški matični službi v pisni obliki. Zaenkrat še ni bilo mogoče pripraviti popravljenega predloga, zato ga objavljamo kar v prvotni obliki, knjižnice pa vabimo, da nam posredujejo pripombe še do septembra 1983.

Z a p i s

s posveta 1. skupine vodij matičnih knjižnic, dne 23.12. 1982 v NUK, o nalogah v zvezi z novim zakonom o knjižničarstvu. Posveta so se udeležili vsi vabljeni vodje knjižnic iz občin: Ljubljana-Center Ljubljana Moste-Polje, Ljubljana Šiška, Ljubljana Bežigrad, Ljubljana Vič-Rudnik, Domžale, Kamnik, Litija, Zagorje, Trbovlje, Hrastnik.

Sejo je vodila Miša Sepe.

V uvodu je T.Martelanc govoril o težavah in problemih pri nastajanju novega zakona, poudaril pomen nekaterih sprememb in dopolnitev in prisotne opozoril na nekaj najnujnejših nalog, ki se jih bodo knjižnice morale lotiti takoj.

M.Sepe je nato podrobneje obravnavala tekst zakona, se posebej ustavljala pri določitvah, ki jih bo treba vnesti v

statute knjižnic do 30. julija 1983, kakor je to določeno z zakonom.

I. Pintarič je opozoril na razne pravne posebnosti in menil, da sam zakon že pomeni tudi mali statut, vendar bo potrebno statute smiselno usklajevati in ne prepisovati posamezne člene, ki za nekoga veljajo za drugega pa ne, odvisno od funkcije in nalog knjižnice.

A. Korže-Strajnar je v razpravi govorila o vsebinskih premikih, ki bodo nastajali v zvezi z novim zakonom in ki jih knjižnice morajo sistematično vgrajevati v svoje tekoče delovne programe. Novi zakon je v tem smislu zelo zahteven in ga ne bo mogoče uresničiti, če si knjižnice zato ne bodo posebej prizadevale. Predlagala je, naj si knjižnice v ta namen pripravijo akcijski program za vse važnejše spremembe, ki jih bodo morale uvesti SIK na svojih območjih. Če se bomo stvari lotili organizirano, bodo učinki hitrejši in kvalitetnejši.

V nadaljnji razpravi so sodelovali vodje knjižnic iz Domžal, Litije, Lj.-Bežigrad, M.Šircelj, M.Sepe, T.Martelanc, A.Korže in drugi. Pogovor je potekal o neenakem položaju občinskih SIK, ki poslujejo v okviru raznih kulturnih zavodov in delavskih univerz, o neenotni evidenci, po kateri delajo zdaj knjižnice, o razporejanju dohodka in proračunskih odnosih med TKS in knjižnicami oziroma neizpeljani svobodni menjavi dela, o matični dejavnosti in nalogah, ki čakajo knjižnice na tem področju, o neuporabnosti dosedanjega razvida in drugih problemih, ki izhajajo iz zakona in jih bo potrebno začeti čimprej reševati. V razpravi je bilo opozorjeno tudi, da v sedanjih razmerah ne moremo računati na hitrejši materialni razvoj knjižnic, pač pa lahko izkoristimo ta čas za kvalitetnejšo strokovno ureditev knjižnic, za poenotenje mreže, za učinkovitost pri delu z bralci, skratka, izpeljati vse tiste naloge, ki smo jih sposobni opraviti z obstoječim kadrovskim potencialom.

A. Korže-Strajnar je na podlagi analize o delovanju knjižnic v letu 1981 govorila še o pomenu obveščanja javnosti o delovanju knjižnic, kar je zdaj z novim zakonom tudi natančno opredeljeno. Knjižnice se bodo morale tega držati, saj je za neizvajanje te zahteve zagrožena visoka kazen. Ni mogoče več poslovati na ljudsko prosvetni način, moramo se obnašati kot vse druge organizacije združenega dela.

Z a p i s

s posveta 2.skupine matičnih knjižnic, dne 12.1.1983 v NUK, o nalogah v zvezi z novim zakonom o knjižničarstvu. Posveta so se udeležili vabljeni iz občin: Vrhnika, Kočevje, Ribnica, Škofja Loka, Kranj, Radovljica, Grosuplje in Logatec, odsotni so bili knjižničarji Jesenic in Tržiča.

S strani NUK so se posveta udeležili T.Martelanc, M.Šircelj, M.Sepe, A.Korže-Strajnar, I.Marinko.

Sejo je vodila Miša Sepe.

T.Martelanc ravnatelj NUK, je v uvodu govoril o bistvenih spremembah novega zakona, ki prinaša v slovensko knjižničarstvo nove dimenzije. Odpira procese, ki usmerjajo knjižničarstvo veliko hitreje kot doslej na tehnično bolj popolno izrabo gradiva in informacij, ki jih knjižnice imajo, na povezovanje, na knjižnično informacijski sistem Slovenije in vključevanje v druge informacijske sisteme, ki postajajo v sedanjem obdobju tehnične revolucije vse bolj pomembni. V ospredju ni več le gradivo, marveč predvsem uporabnik.

Opozoril je še na nedorečenost nekaterih zakonskih določil, ki jih bo treba natančneje opredeliti v praksi in pri uresničevanju zakona o knjižničarstvu.

M.Sepe je nato podrobno obravnavala sam tekst zakona in se posebej ustavila pri členih, ki pomenijo spremembo glede na prejšnji zakon in jih bo treba smiselno vključiti v knjižnične statute. Rok za dopolnitev statuta poteče konec julija 1983. Opozorila je knjižnice, da naj se postopka lotijo čimprej in smotrno, da ne bi prišlo do nepotrebnega zavlačevanja in podvajanja, če do usklajevanja v občini ne prihaja sočasno.

V razpravi so sodelovali vsi navzoči in opozorili na naslednje probleme: Nejasen je člen, ki govori o organizacijskih enotah in ali se ta sploh lahko nanaša na občinske splošnoizobraževalne knjižnice, ki poslujejo popolnoma samostojno, oziroma se njihov delovni proces od začetka do konca odvija samostojno. Menijo, da bi bilo potrebno doseči, da bodo knjižnice v občinskih središčih, ki ne poslujejo samostojno, dosegle v vsakem primeru status delovne enote. V statutih skupnih delovnih organizacij bo potrebno

zato natančneje določiti njihovo delovanje v smislu, kot ga predvideva novi zakon o knjižničarstvu. V Sloveniji je sicer še nekaj občinskih knjižnic, ki tega statusa ne bodo mogle doseči takoj, vendar je treba bodočo organiziranost knjižnic tako razvijati.

Opozorili so tudi na problem ustanoviteljstva nekaterih knjižnic, ki do danes še ni vsepovsod urejen, čeprav je od prvega zakona o knjižničarstvu, ki je ustanovitelja predvidel, preteklo že 20 let.

Omenjen je bil tudi problem matične dejavnosti knjižnic, ki je zdaj v marsikateri občini zelo zanemarjena in je praktično sploh ne opravljajo. O najnujnejših nalogah matičnih knjižnic pa bi se bilo potrebno vendarle pogovoriti že zdaj, ne da bi čakali na čas, ki ga predvideva zakonsko določilo, namreč 2 leti. Prav dejavnost matičnih knjižnic lahko bistveno prispeva k povezovalnim procesom, ki jih zakon zahteva.

V razpravi je bilo nadalje opozorjeno, da bo potrebno sprejeti v knjižnicah nove ukrepe v zvezi s 24. in 32. členom zakona, ki predvidevajo informiranje javnosti o delovanju knjižnic, posebej pa so poudarili, da mora republiška matična služba predvideti čimprejšnje poenotenje dnevnih evidenc o delu knjižnic za vso mrežo SIK Slovenije.

Razprava je nadalje potekala o neurejenih odnosih v knjižnicah in o trenutnih problemih, ki tarejo knjižnice. Gre za neenakopravno združene knjižnice z delavskimi univerzami ali drugimi kulturnimi vejami, npr. kinomato=grafijo, ki so zdaj v velikih težavah in izgubah in po večini se sredstva knjižnic prelivajo za pokrivanje teh izgub, tako da le-te kljub povečanemu obsegu dela z obiskovalci, ne dosegajo ustreznih OD in nimajo niti najnujnejših sredstev za nakup literature. Že tako pičla sredstva knjižnic se tako prelivajo v druge dejavnosti in zelo prizadenejo redno dejavnost knjižnic.

Omenili so tudi neurejen problem inventure knjižničnega gradiva, ki bi ga bilo potrebno dokončno rešiti. Inspektorji SDK zdaj različno ukrepajo, knjižnice pa tudi nimajo izdelanega postopka, kako naj poteka tekoča inventura. Morda bi potrebno uredbo sprejel komite za kulturo v sodelovanju z SDK.

A.Korže-Strajnar, ki je opravila analizo poslovanja SIK za leto 1981, je informirala navzoče o uspehih in slabostih delovanja knjižnic v tem letu. Opozorila je na neuresničevanja dogovora, ki je bil sprejet pred leti v KSS, da knjižnice ne smejo zmanjšati nakupa nove literature in, da morajo sredstva za nakup knjig naraščati za toliko, kot celoten prihodek knjižnice. Ker je dotok literature v letu 1981 bil manjši za 7,5% kot v letu 1980, naj knjižnice takoj opravijo kontrolo tudi pri sebi in o problemu nakupa novih knjig obvestijo svoje kulturne skupnosti in o tem obvestijo tudi DPO.

V razpravi je predstavnik iz Škofje Loke opozoril, da kulturne skupnosti nakup knjig obravnavajo kot akcije KSS in da le-te ne predvidevajo letos povečanja sredstev za te namene glede na preteklo leto.

V knjižničarstvu se s takimi stališči ne strinjamo, saj je knjižnično gradivo, ki ga morajo knjižnice tekoče nabavljati, osnovno sredstvo knjižnice, in zahteva ločeno obravnavo v KS. Ne moremo pristati na to, da se smatra za enakovredno npr. nakup tekoče literature za knjižnico ali enkratna kulturna prireditve oziroma pevski nastop ali knjižna razstava. K tem vprašanjem bo potreben selektiven pristop, ne pa reševati problema linearno. Na ta problem je treba opozoriti KSS.

Z a p i s

s posveta 3.skupine matičnih knjižnic, dne 18.1.1983 v Postojni, o nalogah v zvezi z novim zakonom o knjižničarstvu. Posveta so se udeležili vabljeni na posvet iz občin: Postojna, Cerknica, Ilirska Bistrica, Nova Gorica, Sežana, Koper, Piran in Ajdovščina. odsotni so bili knjižničarji iz občin Idrije, Izole in Tolmina.

Iz NUK kot republiške matične knjižnice, so se posveta udeležili M.Šircelj, M.Sepe, A.Korže-Strajnar in I.Marinko.

Sejo je vodila Miša Sepe.

M.Šircelj je v uvodu govorila o spremembah, ki v zadnjih letih nastajajo v zvezi z nadaljnjim razvojem knjižničarstva v svetu in o nujnosti, da se tudi pri nas začnemo hitreje prilagajati novim nalogam. Zakon o knjižničarstvu, ki je bil sprejet lansko leto nam take možnosti ne

le omogoča, temveč nas v sodobno knjižnično-informacijsko dejavnost jasno usmerja. Zato bodo morale knjižnice kar najhitreje začeti s prilagajanjem, tako strokovno kakor organizacijsko, posebej pa bodo morale samoupravno statusno doseči tako raven, da jim bo omogočeno nemoteno povezovanje v strokovnem in tehnološkem smislu.

M.Sepe je podrobno obravnavala tekst novega zakona o knjižničarstvu in opozorila na spremembe in nove določbe zakona, ki jih bodo morale knjižnice smiselno vključiti v statute svojih DO do 31. julija 1983, ko poteče zakonski rok za to.

V razpravi so sodelovali vsi udeleženci. Pojavila so se vprašanja, kako razrešiti problem delegatov družbene skupnosti v svetu DO, kjer knjižnice niso samostojne in kakšna naj bodo razmerja v njihovem številu. Nesamostojne knjižnice bi potrebovale tudi nek strokovni družbeni organ, zlasti za sodelovanje pri nabavni politiki, tako npr. kot je to razrešeno v nekaterih drugih kulturnih vejah s programskimi sveti. Obveljalo je mnenje, da tak strokovni organ pri knjižnici lahko obstaja in je celo zaželen, če se zanj dogovorijo, treba pa je njegovo funkcijo in naloge opredeliti v statutu. Pri samostojnih knjižnicah, ki so že doslej vključevale delegate družbene skupnosti v svoje svete pa se pogosto srečujejo z drugim problemom. Kadar so ti zunanji delegati preštevilni (Koprska knjižnica jih ima npr. 14) pride pogosto do nesklepčnosti. Sugestije naj delegati družbene skupnosti ne bodo preštevilni so bile sprejete, saj o zadevah širšega pomena določa zakon ločeno glasovanje.

Zelo neurejeni so samoupravni odnosi zlasti tam, kjer ni drugih kulturnih inštitucij in so možnosti za pravno ureditev statusa knjižnice znotraj občine zelo majhne. Za priključitev k večjim knjižničnim sistemom pa se kulturne skupnosti praviloma ne odločajo. Zapiranje v občinske meje je pri knjižnicah še zelo veliko, vendar pa ta problem mora biti rešen v naslednjih dveh letih, ko bodo na novo opredeljene matične knjižnice. Knjižnice, ki svoje matične funkcije v občini ne bodo sposobne opravljati, se bodo morale povezovati z bolj usposobljenimi knjižnicami v sosednjih občinah. K temu jih namreč zavezuje novi zakon o knjižničarstvu.

Zastavljeno je bilo tudi vprašanje, kdo naj bo ustanovitelj knjižnice, če gre za osrednjo knjižnico več občin. V posebnih DPS bo ustanovitelj nedvomno družben organ na tej ravni, dogovarjanje za finančni delež sredstev pa bo potekalo med KS posameznih občin, če na ravni posebnih DPS ni skupnega organa KS.

A.Korže-Strajnar je knjižnice na kratko informirala o delu SIK v Sloveniji za leto 1981. Opozorila je predvsem na pomanjkljivo nabavno politiko knjižnic in opozorila na sklepe, ki so bili sprejeti že pred petimi leti v KSS, po katerih naj knjižnice ne zmanjšujejo nakupa nove literature, predvsem pa ne smejo zmanjšati sredstev za te namene. Sredstev za nakup literature naj v knjižnicah rastejo najmanj vzporedno z celotnim prihodkom knjižnic.

Z a p i s

o posvetu 4.skupine vodij matičnih knjižnic, dne 20.1. 1983 v Celju, o nalogah v zvezi z novim zakonom o knjižničarstvu. Posveta so se udeležili vabljeni iz občin: Celje, Laško, Šentjur, Šmarje pri Jelšah, Žalec, Velenje, Slovenj Gradec, Ravne na Koroškem in Mozirje, odsoten je bil vodja knjižnice Slovenske Konjice.

Iz NUK so se posveta udeležili T.Martelanc, M.Sepe, A.Korže-Strajnar.

Sejo je vodila Miša Sepe.

T.Martelanc je v uvodu natančneje razčlenil funkcionalnost knjižnično-informacijskega sistema, ki ga kot novost uvaja novi zakon o knjižničarstvu. Poudaril je velik pomen nekaterih sprememb in tudi nalog, ki čakajo ne le SIK, marveč vse slovensko knjižničarstvo tako v strokovnem, kakor tudi v organizacijskem smislu. Govoril je o nujnosti hitrejšega uvajanja novih tehnoloških dosežkov v knjižničarstvu, saj se bo s tem znatno dvignila kvaliteta in ažurnost informacij, kar je z vidika uporabnika h kateremu se morajo SIK vse hitreje prilagoditi, izjemno pomembno.

M.Sepe je nato podrobneje obravnavala sam tekst zakona in opozorila na posamezna določila, ki so nova oziroma se razlikujejo od prejšnjih zakonskih določil. Zato bo po=

trebno te določbe uskladiti s statuti knjižnic in tistih DO, pri katerih delujejo knjižnice kot delovne oziroma organizacijske enote.

A.Korže-Strajnar je glede na številne probleme, ki bodo nastali v zvezi z usklajevanjem zakonskih določil in samoupravno zakonodajo priporočila, naj knjižnice ob tej priložnosti, skupaj z KS in DPO razrešijo vprašanje ustanoviteljstva, problem zunanjih delegatov v organih upravljanja, pri nesamostojnih občinskih knjižnicah pa je pomembna tudi enakopravnost v delegatskih razmerjih.

V razpravi so sodelovali vsi prisotni vodje knjižnic in poročali tudi o tem, kaj so v zvezi z usklajevanjem statuten že opravili. Vodja SIK iz Slovenjgradca je npr. povedala, da so na podlagi Zakona o knjižničarstvu statut DO, v katero je vključena knjižnica, že uskladili in da ima zdaj ustanova status delovne enote in dovolj ustrezne pogoje za svoje delovanje. V Celju so se srečali s problemom o neusklajenosti novega pravilnika o pripravnikih, s samoupravnim sporazumom o knjižničarskih naslovih, zato priporočajo naj komisija pri NUK, ki je odgovorna za strokovno usposabljanje knjižničnih delavcev, to čimprej uskladi. Popolnoma neurejen statut ima SIK Laško, ki dejansko ne ve kam se naj priključi ali VIO ali ZKO, prav tako tudi SIK Šentjur. Dogovorjeno je bilo, naj knjižnice razmišljajo tudi o tem, v kakšnem obsegu bodo sposobne opravljati matično dejavnost samostojno in v katerih primerih se bodo morale povezovati z drugimi knjižnicami, čeprav je za ureditev tega vprašanja po zakonu predviden rok 2 leti.

Knjižnice se zlasti ob koncu leta skoraj vsepovsod srečujejo s problemom inventure knjižničnega gradiva, ki ni ustrezno urejen. Vodje knjižnic so mnenja, da bi bilo potrebno izdelati natančnejša pravila o inventuri knjižničnega gradiva in to uskladiti z SDK.

Predlagano je bilo, naj bi se namesto skupnosti knjižnic, ki je v knjižničarstvu nimamo, vsaj enkrat letno sestal kolektiv ravnateljev. Srečanje naj organizira NUK.

A.Korže-Strajnar je na podlagi analize o delovanju knjižnic v letu 1981 govorila o uspehih in problematiki SIK, ob tem pa je opozorila še na pomen obveščanja javnosti o delovanju knjižnic.

Z a p i s

s posveta 5.skupine vodij matičnih knjižnic, dne 25.1. 1983 v Mariborski knjižnici, Maribor, Rotovški trg 2, o nalogah v zvezi z uresničevanjem novega zakona o knjižničarstvu. Posveta so se udeležili vsi vabljeni vodje knjižnic iz občin: Maribor, Slovenska Bistrica, Lenart, Dravograd, Radlje, Ptuj, Ormož, Murska Sobota, Gornja Radgona, Lendava, Ljutomer.

Iz NUK so se posveta udeležili: M.Šircelj, M.Sepe in A.Korže-Strajnar.

Sejo je vodila Miša Sepe.

M.Šircelj je v uvodu spregovorila o pomembnosti novega zakona o knjižničarstvu, ki ga v knjižničarskih krogih smatramo za zelo dobrega, seveda pa bo potrebno za izvajanje zakona še marsikaj storiti, zlasti v kvalitetnejših strokovnih premikih, v povezovanju med seboj in uvajanju sodobne tehnologije, ki bo prinesla novosti ne le v racionalizaciji dela, temveč tudi v dostopnosti informacij in gradiva. V knjižničarstvu je bilo za poenotenje knjižničarstva že marsikaj storjenega, od uvedbe enotne knjižnične mreže, do centralne katalogizacije ST in uvedbe ISBD sistema pri strokovni obdelavi knjižničnega gradiva. Zato bo nadaljnji razvoj za poenotenje knjižničarske dejavnosti, kot jo zahteva novi zakon, razmeroma manj zahteven proces, ki pa se ga bo potrebno lotiti čimprej in predvsem načrtno.

M.Sepe je nato podrobneje obravnavala tekst zakona in pri posameznih členih opozorila na spremembe in novosti. Vodjem knjižnic je priporočila, naj preučijo vse novosti in jih skladno s potrebami posameznih knjižnic vključijo v samoupravne akte, zlasti pa je nujno do konca julija 1983 uskladiti statute delovnih organizacij knjižnic z novimi zakonskimi določili. S postopki vsklajevanja morajo knjižnice pričeti takoj.

V razpravi so sodelovali vsi vodje knjižnic in opozorili na težave, ki jih imajo v zvezi s svojo organiziranostjo, ki jim v končni konsekvenci prinaša tudi velike težave pri samem delu. Največkrat se te težave pokažejo, ko del takšne skupne DO, npr. delavska univerza, zaide v izgube in se le te pokrivajo s sredstvi knjižnic. Tako se prelivajo že na sploh nizka sredstva za dejavnost knjižnic na druga področja, ki niso v svobodni menjavi na področju

kulture, dogaja pa se tudi, da delavci knjižnic, ki v celoti opravijo svoje delo, ne dobijo ustreznega OD. Tako imajo npr. knjižnični delavci v Ljutomeru zaradi izgub njihove DO v sestavi Delavske univerze, za 20% nižji OD, kakor bi jim pripadal glede na njihovo delo. Knjižnica v Ormožu se je pritožila, da ne more poslovati tako, kakor bi bilo potrebno, ker ji DU ali KS zadržujeta sredstva za nabavo literature. V lanskem letu je npr. šele konec leta dobila 34 milijonov za nabavo literature in jih seveda pri najboljši volji ni mogla izrabiti. Tako poslovanje delovnih organizacij in organov interesnih skupnosti zelo slabša kakovost dela knjižnic, saj želijo bralci priti do literature takoj, ko izide in ne šele na koncu leta, predvsem pa je del najbolj iskane literature že navadno razprodan. Zato bi si morali prizadevati, da knjižnice prejmejo sredstva po dvanajstlinah ali najmanj vsako četrletje.

Udeleženci so sprožili tudi vprašanje o organiziranosti vzajemnih knjižnic. Veliko preveč dela je z inventarnim popisom in kontrolo gradiva, če le-to ostaja v lasti DO, ki pristopijo k vzajemni knjižnici. To pomeni toliko inventarnih knjig, kolikor je vzajemnih knjižnic. Mnogo lažje bi bilo če bi DO, kjer take knjižnice obstajajo, prepustile knjižnično gradivo knjižnici, ki bi nato skrbela za tekoče obračanje knjižnega fonda po načelih potujoče knjižnice in ga dopolnjevala po potrebi tudi iz centralnega knjižničnega fonda matične knjižnice.

Ponovno se je pojavilo tudi vprašanje neurejenih problemov v zvezi z letnimi inventurami knjižničnega gradiva. V vsaki občini SDK na svoj način obravnava problematiko knjižnične inventure. Tudi postopek kontinuirane inventure, za katero se zavzemamo, bi moral biti enotno urejen za vse SIK.

Manjše knjižnice sprašujejo, ali bi se mogoče dalo poslovanje knjižnic bolje urediti s posebnimi odbori za knjigo, ki bi delali kot strokovna pomoč pri strokovnih odločitvah, ne pa da o njih odločajo samo sveti DO, ki dostikrat ne poznajo interesov dejavnosti knjižnic ali z njimi nimajo nobene zveze. Če se za taka strokovna telesa DO odločijo, mora biti ta organ določen s statutom in zdaj je priložnost, da knjižnice, ki želijo tak posvetovalni organ, to tudi uredijo.

A.Korže-Strajnar je na podlagi podatkov o dejavnosti SIK v letu 1981 udeležence obvestila, kakšno je bilo njihovo poslovanje in opozorila na nujne spremembe v zvezi z tekočim zbiranjem podatkov knjižnic, ki niso enotno dogovorjene.

Z a p i s

o posvetu 6.skupine vodij matičnih knjižnic, dne 1.2. 1983 v Novem mestu, o nalogah v zvezi z novim zakonom o knjižničarstvu.

Posveta so se udeležili vabljeni iz občin: Novo mesto, Metlika, Sevnica, Krško, Trebnje in Brežic razen vodje knjižnice Črnomelj. Iz knjižnice Mirana Jarca v Novem mestu so se poleg vodje udeležili posveta še Ivica Milić, Marjeta Dajčman, Karel Bačar in Slavka Kristan, iz NUK so se posveta udeležili Martina Šircelj, Miša Sepe in Irena Marinko.

Martina Šircelj je v uvodu spregovorila o pomembnosti novega zakona o knjižničarstvu, ki je zelo napreden in omogoča, da se bo tudi naše knjižničarstvo lahko hitreje prilagodilo razvoju knjižničarstva po svetu. Zakon nas usmerja v sodobno knjižnično-informacijsko dejavnost, zato bodo morale knjižnice čim prej prilagoditi svojo dejavnost temu zakonu, tako strokovno, kot organizacijsko.

Miša Sepe je podrobno obravnavala tekst zakona in opozorila zlasti na tiste novosti in spremembe, ki jih bodo morale knjižnice smiselno vključiti v statute in druge samoupravne akte, ki jih je treba uskladiti z zakonom do 31.7.1983. Priporočila je naj začnejo knjižnice z usklajevanjem čim prej, pri čemer naj nesamostojne knjižnice uredijo svoj status v DO, ki so ji priključene.

V razpravi so sodelovali vsi udeleženci. Nekatere knjižnice (npr.SIK Trebnje) imajo svoj status kar zadovoljivo rešen, več pa je takih, kjer se srečujejo pri delu z velikimi težavami. Najbolj problematična je Metlika, ki še vedno nima rednega knjižničnega delavca, v velikih težavah pa so tudi knjižnica v Sevnici, Brežicah in Krškem.

Delavci iz knjižnice Mirana Jarca so razgrnili svoje probleme in načrte, kako okrepiti matično dejavnost v občini. Poročali so tudi o svoji domoznanski in bibliografski dejavnosti, pri čemer je bil sprožen problem sodelovanja v regiji in povezovanja v slovenskem prostoru.

Pri večini nesamostojnih knjižnic so slabo urejeni organizacijski odnosi, pa tudi preko samoupravljanja knjižnice težko uveljavijo svoja strokovna stališča.

Manjše, slabo razvite knjižnice bodo zelo težko opravljale matično dejavnost, zato bo treba razmišljati o medobčinskem sodelovanju.

Miša Sepe je knjižnice na kratko informirala o delu SIK v Sloveniji za leto 1981. Opozorila je predvsem na pomanjkljivo nabavno politiko in opozorila na sklepe, ki so bili že pred petimi leti sprejeti v KSS, po katerih knjižnice ne smejo zmanjševati nakupa literature, predvsem pa ne smejo zmanjševati sredstev za te namene. Sredstva za nakup literature naj v knjižnicah rastejo najmanj za toliko, kot celoten prihodek.

Ob zaključku vsakega od 6. posvetov so bili sprejeti sklepi, ki so jih udeleženci sprejeli kot delovne napotke v naslednjih smernicah:

1. Knjižnice naj takoj začnejo s postopkom usklajevanja statuta z zakonom o knjižničarstvu. Ob tem naj iz statutov odpravijo tudi vse druge nelogičnosti.
2. Naslednji razgovor o usklajevanju statutov z novim zakonom bo pripravila MS v začetku marca 1983, ločeno za samostojne knjižnične delovne organizacije in nesamostojne knjižnice.
3. Zadnji rok za uskladitev statuta je po zakonu 31. julij 1983 in knjižnice naj poskrbijo, da bo postopek sprejem tudi samoupravno pravočasno izpeljan, usklajevanje v občinski skupščini naj poteka vzporedno.
4. Vsaka knjižnica naj si pripravi do zaključka marca akcijski načrt uveljavljanja zakona in ga vključi v letni program dela za leto 1983.

5. V zvezi z rezultati analize poslovanja knjižnic v letu 1981, v kateri je bilo ugotovljeno, da je začela močnejše upadati nabava knjig, morajo knjižnice sprejeti določene ukrepe. Sredstva za nakup knjig ne smejo biti manjša kot znaša celotni prihodek knjižnic, rasti morajo najmanj z rastjo celotnega prihodka.

Z a p i s

s posveta samostojnih SIK 11.5.1983 ob 10^h v NUK, v razstavni dvorani.

Prisotni: Vodje in zastopniki samostojnih SIK iz občin: Celje, Grosuplje, Idrija, Ilirska Bistrica, Izola, Jesenice, Koper, Krško, Ljubljana (Center, Šiška, Vič-Rudnik, Moste-Polje in Bežigrad), Maribor, Nova Gorica, Novo mesto, Piran, Postojna, Ptuj, Radovljica, Ravne, Sežana, Slovenska Bistrica, Škofja Loka, Tolmin, Trbovlje, Vrhnika, Žalec in 5 delavcev NUK (Vsega 37 udeležencev).

Odsotni: Zastopniki Osrednje knjižnice občine Kranj in Slovenskih Konjic.

Sejo je vodila Martina Šircelj.

Dnevni red: 1. Statuti in drugi samoupravni akti
2. Postopek o kontinuirane inventurnem popisu
3. Razno

AD 1.

Tomo Martelanc je pozdravil navzoče vodje knjižnic in jim pojasnil namen sestanka na katerem se bodo knjižnice pogovorile o problemih, s katerimi se srečujejo pri pripravi statotov. Opozoril jih je tudi na nekatere probleme, s katerimi se je že soočila NUK pri pripravi statuta.

Nekaj uvodnih besed je povedala tudi Miša Sepe.

Ivo Pintarič je opozoril navzoče na še posebno sporna vprašanja.

- Knjižnični svet je po novem zakonu sicer enovit, odloča pa ločeno vsaka skupina delegatov posebej.

- Samoupravna delavska kontrola mora imeti po novem poleg 3 članov iz kolektiva še 2 predstavnika družbene politične skupnosti.
- Soglasje k statutu mora dati ustanovitelj, potrjuje ga pa občinska skupščina.
- Opozori tudi na ostale akte, ki jih je treba sprejeti in še posebej na to, da je treba opredeliti delovno področje administrativno tehničnih služb (navodilo Komiteja za kulturo o arhivih).

V razpravo so se vključili skoraj vsi navzoči pri čemer so se posebej pomudili pri naslednjih vprašanjih:

1. Kdo naj bodo delegati predstavniki družbeno politične skupnosti v KS?
 - Kako priti do delegatov?
 - Kolikšno naj bo število "zunanjih" članov sveta?

Po daljšem posvetovanju so se dogovorili, da bodo poskušali najti res zainteresirane delegate za KS, da ta skupina ne sme biti prevelika, je pa zelo dobro, če je število delegatov liho (lažja sklepčnost), do vprašanja ali naj delegata uporabnikov določi zbor uporabnikov KS, se navzoči niso povsem enotno opredelili, zlasti Ivo Pintarič je bil mnenja, da intenzivna skupnost ne more biti baza za delegiranje, medtem ko je večina navzočih menila, da je to kar sprejemljiva rešitev.

V statutih je treba določiti usklajevalni postopek med obema skupinama delegatov v svetu.

- Na vprašanje kako zadovoljiti delegatsko osnovo za druge dejavnosti (Zakon o kulturno umetniških dejavnostih in o posredovanju kulturnih vrednot) je Sepetova pojasnila, da velja ta zakon samo za tiste kulturne dejavnosti, ki nimajo svojih posebnih zakonov.

2. Naloge knjižnice

Udeleženci so bili nekoliko v dvomih, ali naj v statutu vključijo vse v zakonu navedene naloge, postavili so pa tudi vprašanje matične dejavnosti, ki bo na novo dogovorjena šele v naslednjem letu.

Nazadnje so udeleženci sprejeli naslednja stališča:

- od v zakonu navedenih nalog naj knjižnice navedejo vse tiste, ki jih opravljajo, ali jih nameravajo opravljati, čeprav se bodo pri izvedbi povezovale z drugimi knjižnicami ali z NUK
- matična dejavnost naj se vključi v statute vsaj v sedanjem obsegu, morebitno drugačno razdelitev nalog, bo mogoče urejati s samoupravnimi sporazumi med knjižnicami ali med občinskimi KS.

3. Ostali samoupravni akti

Pintarič in Debič sta naštevata akte, ki jih naj knjižnice pripravijo in sprejmejo poleg statuta.

Pravilnik o delovnih razmerjih

Pravilnik o stipendiranju

Pravilnik o pripravništvu

Pravilnik o delovnem času

Pravilnik o zaščiti pri delu

Pravilnik o zaščiti premoženja in požarni varnosti

Popis nalog i.dr.

Udeleženci so sprejeli stališče, da z množico pravilnikov ne kaže pretiravati, večje knjižnice bodo lahko imele več pravilnikov, manjše pa naj najvažnejša določila strnejo in sprejmejo le najnujnejše akte.

AD 2.

Ančka Korže-Strajnar je razložila namen predloženega gradiva in povabila navzoče, naj povedo svoje pripombe, da bi prišli do čim bolj uporabnih napotkov.

Udeleženci so pobudo pohvalili, pripomnili pa so, da bi bilo potrebno dopustiti možnost več inventarnih knjig - za posamezna izposojevališča. Problematičen je tudi vpis gradiva iz odkupa KSS, ki je namenjeno za zalogo, prav tako pa tudi tistih periodičnih publikacij, ki jih knjižnica hrani le v tekočem letu. Majda Ujčič je opozorila, da je predlagan odstotek rednega odpisa, za večje knjižnice premajhen.

Udeleženci so se dogovorili, da bodo predloženo gradivo proučili v knjižnicah in da bodo poslali do konca maja pismene pripombe. Matična služba pa je obljubila, da bo za računovodski del problematike, sklicala sestanek predstavnikov SDK, KSS, ISS in RSS ter predstavnikov knjižnic, da bi morda vendarle prišli do skupnih in uporabnih stališč.

Z a p i s

s posveta nesamostojnih SIK 13.5.1983 ob 10^h v razstavni dvorani.

Prisotni: Vodje in delavci nesamostojnih SIK iz občin:
Ajdovščina, Brežice, Cerknica, Črnomelj,
Domžale, Hrastnik (2), Kamnik, Kočevje,
Laško, Lenart, Lendava, Litija, Ljutomer,
Mozirje, Murska Sobota, Ormož, Radlje ob Dravi,
Ribnica, Slovenj Gradec, Šentjur, Šmarje pri
Jelšah, Trebnje, Velenje, Zagorje in 4 delavci
NUK. (Vsega 29 udeležencev)

Odsotni knjižničarji SIK iz občin: Dravograd, Gornja
Radgona, Logatec, Metlika, Sevnica in Tržič.

Sejo je vodila Martina Šircelj.

Dnevni red: 1. Statuti in drugi samoupravni akti
2. Postopek kontinuiranega inventurnega
popisa
3. Razno

AD 1.

Po uvodu, ki ga je podala Martina Šircelj, in v katerem je pojasnila namen sestanka so udeleženci poročali, kako daleč so s spremembami statutow. Nesamostojne knjižnice imajo v svojih matičnih organizacijah različne statuse. V nekaterih občinah so se novih statutow resno lotili in tudi v skladu z zakonom vnesli primerna določila glede knjižnic (Slovenj Gradec, Trebnje, Ajdovščina, Šentjur, Kočevje), v drugih občinah so upravičeni za stanki: Velenje (usklajujejo tudi z zakonom o kulturni dediščini), Cerknica (ustanavlja se kulturni center), Laško (iščejo pravne rešitve), Grosuplje (se reorganizira) v nekaterih drugih občinah pa za knjižnice ni pravega razumevanja. Knjižnice v statutih delovnih organizacij nimajo primerne mesta in tudi po sprejemu Zakona o knjižničarstvu ni volje, da bi se stvar uredila (Črnomelj).

Udeleženci so sklenili naj NUK organizira sestanek z ravnatelji delovnih organizacij, ki imajo v svojem sklopu tudi knjižnice.

AD 2.

Uvod k 2.točki je podala Ančka Korže-Strajnar, ki je razložila namen predloženega gradiva in povabila udeležence, naj povedo o gradivu mnenje in pripombe.

Udeleženci so gradivo pohvalili, našteli so pa tudi svoje težave pri vpisovanju gradiva, pri čemer so omenili predvsem pozno prihajanje računov - ali se lahko gradivo vpiše na podlagi dobavnice? Odkup KSS - gradivo, ki ga knjižnice takoj ne postavijo bi kazalo voditi na karticah. Podrobno so se zanimali kako ravnati z darovi.

AD 3.

Miša Sepe obvesti udeležence, da bo v kratkem izšla nova Kratka izdaja UDK in da CTK že sprejema prednaročila.

POSTOPEK O KONTINUIRANEM INVENTURNEM POPISU,
KONTROLI IN NAČRTOVANEM ODPISU KNJIŽNIČNEGA
GRADIVA V KNJIŽNICAH

(delovni osnutek)

Ančka Korže-Strajnar

Redni inventurni popis knjižničnega gradiva opravljajo knjižnice po Pravilniku o popisu (inventuri) sredstev in njihovih virov (Ur. l.SFRJ, št.40/1981, čl.5 in 27 "v času in na način", kot ga določijo organizacije združenega dela s svojim samoupravnim splošnim aktom oziroma drugim splošnim aktom.

Izredni popolni ali delni inventurni popis knjižničnega gradiva opravijo knjižnice po tem Pravilniku:

- na začetku poslovanja (npr. ob ustanovitvi knjižnice)
- ob statusnih spremembah (npr. ob združitvi ali razdružitvi knjižnic)
- ob ukinitvi knjižnice in v drugih primerih

Izredni inventurni popis odredi s svojim sklepom organ upravljanja ali drug uporabnik družbenih sredstev, kadar je to potrebno.

Kontinuirani inventurni popis

Knjižnice kontinuirano opravljajo inventurni popis knjižničnega gradiva skozi vse leto in ga zaključijo 31.12. v tekočem letu.

Inventurni vpis knjižničnega gradiva se opravi za vsako knjigoveško ali drugo enoto gradiva samo enkrat in sicer ob dotoku in vključitvi gradiva v temeljni knjižnični fond in se ob letnih zaključkih ne ponavlja.

Predmet kontinuiranega inventurnega popisa po tem postopku je izključno knjižnično gradivo, medtem ko se popis stanja vseh drugih sredstev in njihovih virov opravlja po obstoječih navodilih Pravilnika.

Za knjižnično gradivo se smatra vse knjižničarsko gradivo po 3.čl. Zakona o knjižničarstvu (Ur.l.SRS, št.40/1982).

Za popis knjižničnega gradiva uporabljajo knjižnice dogovorjeni obrazec DŽS - inventarna knjiga, ki ima dva dela.

Obrazec DZS 1,1 je ovojna pola, na kateri je popisan postopek o inventurnem popisu knjižničnega gradiva, obrazec DZS 1,1a pa je notranja pola, namenjena same=mu popisu in vsebuje 8 rubrik. Knjižnice morajo imeti knjižnično gradivo inventarizirano po dogovorjenem postopku.

Knjižnica ima za vse knjižnično gradivo, ki ga upravlja, praviloma eno inventarno knjigo. V primeru, da je knjižnično gradivo dislocirano, mora biti pred inventarno številko vpisan še dislokacijski ključ. Na vsako dvojno stran inventarne pole 1,1a se sme vpisati po 20 enot knjižničnega gradiva. Vsaka inventarna številka se uporablja samo enkrat, nadomestitev enake literature oziroma enote knjižničnega gradiva se vpiše pod novo inventurno številko. Izpuščanje rubrik ali brisanje inventurnih številk ni dovoljeno, napake se popravljajo z rahlim prečrtavanjem, izjemoma tudi s prelepljanjem rubrike, inventarizator pa mora spremembo s svojim podpisom potrditi v rubriki "Pripombe", npr. popr./podpis. V inventarno knjigo je potrebno pisati s črnilom, knjižnice pa lahko za inventariziranje uporabljajo pisalni stroj, če nabavljajo obrazce v polah.

Inventarne pole DZS 1,1a morajo biti vezane v knjigo ali za vsako leto posebej ali tudi za več let skupaj, vendar mora biti v tem primeru vidno označen inventurni zaključek ob koncu vsakega poslovnega leta. Inventarne knjige morajo biti primerno zavarovane in so uporabni=kom nedostopne (ne morejo služiti kot katalog za bralce), zanje odgovarja inventarizator in poslovodni organ.

Inventurna številka, pod katero je knjižnična enota vpisana v inventarni katalog, mora biti vpisana na dogovorjenem mestu tudi v ali na obravnavani enoti. Inventurna številka mora biti razločno in trajno označena.

Vpis v inventarno knjigo se izvrši po prispelih predračunih ali računih, oziroma po določitvi, da se določeno gradivo vključi v temeljni knjižnični fond. Tekoča inventurna številka mora biti vpisana na predračune ali račune kupljenega gradiva, tekoče številke predračunov ali računov pa v določeno rubriko inventarne knjige.

Kadar knjižnica pridobi knjižnično gradivo kot obvezni izvod, odkup, dar ali z zamenjavo, pri katerem ni mogoče sproti ugotavljati vrednosti oziroma cene posamezne enote

knjižničnega gradiva, se le-ta oceni ob zaključku poslovnega leta po poprečni vrednosti knjižničnega gradiva, ki ga je knjižnica kupila v tekočem ali preteklem letu, za mrežo splošnoizobraževalnih knjižnic pa lahko tudi po poprečni valorizirani ceni knjige, ki je veljala za nakup v teh knjižnicah v preteklem letu. Informacijo o poprečni vrednosti cene enote knjižničnega gradiva daje republiška matična knjižnica.

V primeru, da za oceno vrednosti knjižničnega gradiva ni mogoče upoštevati omenjenih kriterijev, npr. kadar gre za knjižne dragocenosti na eni ali za manjvredno knjižnično gradivo na drugi strani, mora tako gradivo ovrednotiti strokovnjak. Na predlog poslovnega organa o ceni takega gradiva daje svoje mnenje tudi ustrezni samoupravni organ.

Če knjižnice za inventurni popis ne uporabljajo obrazcev DZS 1,1 in 1,1a, mora samoupravni organ knjižnice v ustreznem samoupravnem dokumentu določiti način in obliko popisa knjižničnega gradiva, o načrtu, kako bo vsako leto potekal inventurni popis knjižničnega gradiva pa obvesti samoupravno delavsko kontrolo.

Kontrola popisa

Kontrolo inventurnega popisa vodi inventurna komisija. Le-ta lahko prek leta kontinuirano spremlja potek popisa knjižničnega gradiva, vendar mora z delom začeti najmanj 60 dni pred zaključkom poslovnega leta. Imenovanje inventurne komisije, ki kontinuirano sodeluje z odgovornimi inventarizatorji, naj zagotovijo vse večje knjižnice.

Obseg in načrt dela inventurne kontrole je določen v samoupravnem aktu ali jo določi drug uporabnik družbenih sredstev, če je tako dogovorjeno.

Ker je knjižnično gradivo v knjižnicah postavljeno po knjižničarskih strokovnih načelih (po strokah ali signaturah), mora odgovorni inventarizator po potrebi ali najmanj enkrat letno poročati inventurni komisiji o stanju knjižničnega gradiva in ji omogočiti kontrolo inventurnih vpisov po inventarnih knjigah z obstoječim knjižničnim gradivom. Inventurna komisija nato pregleda del gradiva, ki je načrtovan za kontrolo.

Delo opravlja po naslednjem postopku: Številko inventurnega vpisa enote gradiva v inventarni knjižni primerja z inventurno številko enote, ki je predmet kontrole. Oba vpisa se morata ujemati. Odgovorni inventarizator je dolžan komisiji gradivo pokazati ali dokumentirati, kje se nahaja. Gradivo, ki je v času kontrole izposojeno na dom oziroma pri uporabniku v prostorih knjižnice, se kontrolira prek knjižnih izposojevalnih listkov ali po ustreznih zadolžnicah.

Ker se inventurni popis knjižničnega gradiva opravlja samo enkrat, se ob inventurni kontroli popišejo samo spremembe v zvezi z enoto kontroliranega gradiva, npr. kadar je enota izgubljena, izrabljena, v knjigoveznici, ali kako drugače odtujena. Seznam mora vsebovati:

- inventarno številko
- priimek in ime avtorja
- naslov dela (lahko skrajšan), kraj, letnik ali letnica izdaje
- razlog spremembe

Pri gradivu, ki se nato ob zaključku leta izloči, je potrebno dodati še ceno, ki jo pripišemo k vsaki enoti ali ocenimo njegovo skupno vrednost.

Inventurna komisija predloži svoje ugotovitve samoupravnemu organu, ki je za to pristojen, v nadaljnji postopek. Po končanem postopku inventarizator ugotovljene spremembe vpiše v inventarno knjigo, v kateri je enota gradiva vpisana, pod rubriko 8 "Pripombe". Vpis mora vsebovati datum in razlog spremembe, npr. 15.11.1983/ izgubljena, nadomeščena, odpisana, v knjigoveznici ipd.

Ali knjižnica predvideva vpis spremembe inventarnih številk tudi v drugih delovnih pripomočkih, npr. v matičnem AIK katalogu, v bralčevih katalogih ipd., je stvar strokovne odločitve in ne inventarnega postopka.

Inventurna komisija preverja tudi vsakoletne načrtovane odpise zastarelega ali uničenega knjižničnega gradiva.

Načrtovani odpis

Za redni letni oziroma načrtovani odpis knjižničnega gradiva je v slovenskem knjižničarstvu priporočen standard, ki določa, naj knjižnice letno odpisujejo od 6 - 10% glede na količino na novo pridobljenega gradiva v tekočem letu.

Podrobnejše opredelitve načrtovanega odpisa, kadar gre za manjvredno literaturo ali npr. za periodični tisk, ki ga knjižnice ne hranijo več kakor eno leto, se določijo s samoupravnim aktom ali v letnem delovnem načrtu.

V izrednih primerih, kadar knjižnice reorganizirajo svoje delo, se združujejo ali razdružujejo, ob statusnih ali drugih vsebinskih spremembah, določijo enkratne količine odpisov samoupravni organi ali drug zainteresirani uporabnik družbenih sredstev.

Vsi odpisi morajo biti finančno ovrednoteni.

Postopek načrtovanega odpisa je enak postopku, ki se zahteva za odpis in ugotavljanje ob rednih inventurnih kontrolah.

Odgovorni inventarizator mora po predhodnem dogovoru z delavci knjižnice pripraviti seznam gradiva, ki je predvideno za načrtovani odpis, vendar najmanj 60 dni pred zaključkom poslovnega leta in ga predložiti inventurni komisiji. Ko komisija pregleda sezname in na zahtevo tudi knjižnično gradivo, ki je predvideno za odpis, predloži svoje mnenje o ustreznosti odpisa, morebitna poročila za nadomestilo izgubljenega gradiva, za restavracijo ipd., ustreznemu samoupravnemu organu. Če inventurna komisija sama ne more pripraviti svojega predloga o nadaljnji usodi gradiva, se o tem posvetuje z ustreznim strokovnjakom.

Samoupravni organ nato določi nadaljnji postopek v zvezi z odpisanim gradivom. Odpisano knjižnično gradivo lahko knjižnice po lastni presoji ponudijo drugim knjižnicam, antikvarju ali zainteresiranim bibliofilom, oziroma ga vrnejo industriji kot industrijsko surovino.

IZŠLA JE SLOVENSKA BIBLIOTEKARSKA BIBLIOGRAFIJA

Miša Sepe

Ravnokar je izšla v založbi Narodne in univerzitetne knjižnice publikacija, ki smo jo vsi, ki se kolikor toliko ukvarjamo z bibliotekarsko stroko že dolgo pogrešali. "Slovenska bibliotekarska bibliografija 1945-1980. Izbor iz časopisja in zbornikov.", ki jo je sestavila Boža Pleničar.

Bibliografija je nastala kot raziskovalna naloga in prinaša izbor pomembnejših prispevkov z bibliotekarskega področja, ki so bili objavljeni v slovenskih časnikih in zbornikih. Avtorica je iz strokovnih knjižničarskih publikacij izčrpala vse gradivo, od prispevkov v drugem časopisju, pa je izbrala le pomembnejše. Bibliografija obsega 2808 enot in je urejena po sistemu UDK, dodani pa sta še avtorsko kazalo in kazalo strok.

Končno smo slovenski bibliotekarji dobili priročnik, ki nam bo prihranil mučno in zamudno brskanje po starih letnikih Knjižnice in Obvestil, ki smo ga bili prisiljeni do sedaj opravljati domala vsakič, ko smo se lotevali pisanja kakšnega članka ali referata. V njej pa so zbrani tudi članki in prispevki iz časopisja, ki so bili doslej dostopni le z zamudnim iskanjem.

Ko listamo po bibliografiji, smo kar presenečeni nad množino člankov in prispevkov, ki so se nabrali v 35 letih povojnega razvoja naše stroke. Med več kot 900 imeni tistih, ki so pisali o knjižnicah in knjižničarstvu, srečujemo starejši bibliotekarji imena svojih prvih učiteljev in svojih vrstnikov, od katerih nekaterih že ni več med nami. Ko prebiramo naslove člankov, se spominjamo na že na pol pozabljene probleme, ki smo jih reševali, razpravljali o njih in nemalokrat tudi polemizirali. Spominjamo se prvih začetkov posameznih knjižnic, mnogih dilem in težav, ki smo jih premagovali in tako je za nas bibliografija poleg tega, da je praktično pomagala pri delu, tudi vodnik pri našem včasih kar malo sentimentalnem popotovanju v preteklost.

Za mlajše je drugače. Njim bo pomenila predvsem priponček, da bodo mogli svoje sedanje strokovno delo upreti tudi na domače izkušnje. Večkrat imam pri prebiranju strokovnih prispevkov mlajših kolegov občutek, da bolj poznajo tujo strokovno literaturo kot domačo. To je po

mojem mnenju narobe, saj se nemalokrat zgodi, da v stroki znova odkrivamo že odkrito, ali pa ponavljamo stare napake, ki bi se jih lahko izognili.

Razume se, da je nujno potrebno, da sproti spremljamo sodobno bibliotekarsko misel po svetu, vendar je treba tuja dognanja večkrat tudi smiselno prilagoditi domači stvarnosti, če naj bodo rezultati uporabni za razvoj knjižničarstva pri nas. In prav pri tej povezavi z že doseženim, bo mlajšim bibliotekarjem bibliografija v veliko pomoč. Razporeditev člankov po strokah je tako zasnovana, da bo vsakogar, ki se bo v bibliografijo nekoliko poglobil, pripeljala prav do člankov in prispevkov o tistem delu stroke, ki ga zanima.

Zato menim, da ne bo dovolj, če bo Slovenska bibliotekarska bibliografija stala v priročni zbirki vsake slovenske knjižnice. Vsi knjižnični delavci, še posebej pa vsi tisti, ki se s stroko vsaj nekoliko bolj poglobljejo, no ukvarjajo, jo bodo morali kar največkrat vzeti v roke, če želimo, da se bo knjižničarstvo pri nas uspešno in brez zastojev razvijalo.

PRI NARODNI IN UNIVERZITETNI KNJIŽNICI LAHKO
NAROČITE:

BAJEC, J.: Slovenski časniki in časopisi 1937-1945.
Ljubljana 1973. (100 din)

BULOVEC, Š.: Bibliografija slovenskih bibliografij
1961-1973. Ljubljana 1976. (100 din)

GLASBENI rokopisi in tiski na Slovenskem do leta 1800.
Katalog. V Ljubljani 1967. (15 din)

ISBD(M). Mednarodni standardni bibliografski opis
zaključenih publikacij. Predelana prva standardna
izdaja. Ljubljana 1981. (100 din)

ISBD(NBM). Mednarodni standardni bibliografski opis
neknjižnega gradiva. Ljubljana 1983. (200 din)

ISBD(S). Mednarodni standardni bibliografski opis
tekočih publikacij. Prva standardna izdaja.
Ljubljana 1981. (100 din)

JUGOSLOVANSKO posvetovanje o uporabi računalnika v
knjižnicah. Ljubljana, 9.-11.november 1981.
Ljubljana 1982. (400 din)

KATALOG rokopisov Narodne in univerzitetne knjižnice
v Ljubljani. 1., 2., 3., snopič (a 100 din); 4.snopič
(200 din); 5. in 6. snopič (150 din); Komplet
(800 din).

NOVOSTI UDK s področja družbenih ved. Ljubljana 1977.
(50 din)

OBVESTILA republiške matične službe. 1980-1982
(20 din)

PLENIČAR, B.: Slovenska bibliotekarska bibliografija
1945-1980. Ljubljana 1983. (350 din)

SLOVENSKA bibliografija za leto:

1949(15 din), 1950(15 din), 1954(15 din), 1955(13 din),
1956(30 din), 1957(45 din), 1958(30 din), 1959(25 din),
1960(32 din), 1961(32 din), 1962(32 din), 1963(32 din),
1964(32 din), 1965(36 din), 1966(44 din), 1967(44 din),
1968(80 din), 1969(180 din), 1970(180 din), 1971(200 din),
1972(250 din), 1973(800 din), 1974(350 din), 1975(1.250 din),
1976(1.800 din).

STANDARDI za javne knjižnice. Ljubljana 1975. (20 din)

VODIČ kroz narodne biblioteke Jugoslavije. Beograd
1979. (200 din)

VRANČIČ, R.: Uporaba knjižničnega gradiva in informacijska služba v knjižnicah. (Zapiski predavanj.)

ZAKLADI Narodne in univerzitetne knjižnice. Ljubljana
1982. (400 din)

ZBORNIK Narodne in univerzitetne knjižnice. I. Ljubljana
1974. (40 din, za člane DBS 30 din); II. Ljubljana
1978. (100 din, za člane DBS 50 din)

Izdala, založila in razmnožila Narodna in univerzitetna
knjižnica, Ljubljana, Turjaška 1. Uredila Miša Sepe.
Odgovarja Tomo Martelanc. Naklada 500 izvodov.
Cena 20 din.

YU ISSN 0350-3577